

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

17 MAART 1953.

17 MARS 1953.

BEGROTING

van het Ministerie van Binnenlandse Zaken
voor het dienstjaar 1953.

BUDGET

du Ministère de l'Intérieur
pour l'exercice 1953.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER HERMANS, F.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR (1)
PAR M. HERMANS, F.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

Uwe Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan de bespreking der begroting, steeds in tegenwoordigheid van de heer Minister van Binnenlandse Zaken.

Votre Commission a consacré deux séances à l'examen du budget, chaque fois en présence de M. le Ministre de l'Intérieur.

Bij de bespreking der algemene politiek van het Departement werden opnieuw de vraagstukken besproken die elk jaar met een merkwaardige regelmatigheid aan de dagorde staan : gemeente- en provinciefinanciën, herklasering der gemeenten, burgerlijke veiligheid, intercommunalen, enz.

La discussion de la politique générale du Département a ramené sur le tapis les questions qui, chaque année, reviennent avec une régularité remarquable, notamment : les finances provinciales et communales, le reclassement de communes, la sécurité civile, les intercommunales, etc.

I. — ALGEMEEN OVERZICHT VAN DE BEGROTING.

I. — APERÇU GENERAL DU BUDGET.

Het ontwerp van begroting der uitgaven voor het dienstjaar 1953 beloopt 7.220.781.000 frank, hetwelk in vergelijking met het bedrag der aangevraagde kredieten voor het jaar 1952, zijnde 7.267.871.000 frank, een vermindering van 47.090.000 frank betekent.

Le projet de budget des dépenses pour l'exercice 1953 s'élève à 7.220.781.000 francs, soit une diminution de 47.090.000 francs par rapport aux crédits sollicités pour l'exercice 1952, qui s'élevaient à 7.267.871.000 francs.

Als belangrijke kredietverminderingen op de begroting van 1953 kunnen de volgende posten worden vermeld :

En ce qui concerne les réductions importantes de crédits au budget de 1953, on peut citer les postes suivants :

1) Voor het vervoer van de dienstplichtigen (art. 28, 10°) is er 900.000 frank minder voorzien daar het vervoer naar de selectiecentra thans ten laste komt van het Departement van Landsverdediging.

1) Réduction de 900.000 francs pour le transport des miliciens (art. 28, 10°), l'acheminement vers les centres de sélection étant actuellement à charge du Département de la Défense Nationale.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Philippart, voorzitter; Bijmens, Develter, Hermans (Fernand), Kiebooms, Kofferschlager, Lefère, Mellaerts, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoît), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Eekelers, Merlot. — Blum, Cooremans.

Zie :

4-VIII : Begroting overgemaakt door de Senaat.

(1) Composition de la Commission : MM. Philippart, président; Bijmens, Develter, Hermans (Fernand), Kiebooms, Kofferschlager, Lefère, Mellaerts, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoît), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Eekelers, Merlot. — Blum, Cooremans.

Voir :

4-VIII : Budget transmis par le Sénat.

2) Voor de vergoedingen ten bate van de rechthebbenden van de soldijtrekkende militairen (art. 28, 11°) is er een vermindering van 9.000.000 frank voorzien. Op de begroting van 1952 was een krediet voorzien van 275.000.000 fr. daar men het dagelijks effectief van de onder de wapens zijnde dienstplichtigen berekende op circa 96.500 met inbegrip van 38.000 man, die langer dan 12 maanden onder de wapens gehouden worden. Op de begroting van 1953 zijn de ramingen gemaakt op circa 86.000 dienstplichtigen waarvan ongeveer 37.500 die meer dan 12 maanden dienstdienst hebben.

3) Onder artikel 28, 13°, is er op de begroting van 1953 voor verkiezingsuitgaven een bedrag van 230.000 frank voorzien. Dit bedrag beliep op de begroting van verleden jaar 7.825.000 frank (gemeenteraadsverkiezingen). Dus thans een vermindering van 7.595.000 frank.

4) In het kader der burgerlijke veiligheid werd er 3 miljoen 460.000 frank minder voorzien op artikel 10 van Sectie II, Hoofdstuk I, daar er dit jaar geen onkosten voor aanschaffing van uniformen voor de leden van de burgerlijke veiligheid dienen voorzien te worden. Enkel bleef behouden een som van 331.000 frank wegens onderhoudskosten betreffende de uniformen.

5) In zake werken en leveringen voor eerste uitrusting der burgerlijke veiligheid (art. 18 van Sectie II, Hoofdstuk I) werden ook 13.240.000 frank minder voorzien.

6) Aan toelagen aan de provinciën, gemeenten, N. M. B. S. enz. voor het bouwen, inrichten, uitrusten en herstellen van schuilplaatsen wordt dit jaar een bedrag van 15.000.000 frank minder voorzien (art. 23 van Sectie II, Hoofdstuk I). Als verantwoording voor deze vermindering wordt vermeld dat het krediet aangepast werd aan de werkelijke gebruiksmogelijkheden in 1953, rekening gehouden met de technische en administratieve moeilijkheden.

7) Er is ook een vermindering van 1.000.000 frank op artikel 26 van Sectie II, Hoofdstuk I, voor de uitgaven in verband met de in de Rijksgebouwen ingerichte schuilplaatsen.

8) Op artikel 28, 3°, van Sectie II, Hoofdstuk I, zijnde het onderhoud van de provinciale inlichtings- en alarmeringscentra, en de uitbreiding van het alarmeringssysteem is een vermindering voorzien van 15.605.000 frank.

In verband met de propaganda en voorlichtingskosten in zake burgerlijke veiligheid is ook een vermindering van 8.950.000 frank.

10) In zake bescherming der kunstwerken tegen de gevaren van de luchtoorlog is ook in vergelijking met vorig jaar een vermindering van 46.250.000 frank.

De belangrijkste vermeerderingen van krediet in vergelijking met het budget van vorig jaar zijn de volgende :

1) Betreffende de bezoldigingen en vergoedingen van het algemeen bestuur wordt een verhoging voorzien van 5.358.000 frank zulks ingevolge o.m. de nieuwe wedderekening van het Rijkspersoneel.

2) Een verhoging van 21.000.000 frank voor het Fonds der Gemeenten bij toepassing van artikel 9 lid 2 en artikel 10 van de wet van 24 December 1948. (Artikel 24-2° der begroting).

3) Een verhoging van 3.750.000 frank, zijnde de mobiliteit van 5 t.h. op de bijdotatie van 75 miljoen voor het Fonds der Provinciën (Artikel 24-3° der begroting).

4) Een verhoging van 2.414.000 frank wegens toekenning van een andere weddeschaal aan de gewestelijke gemeenteontvangers, de normale weddeschaalverhogingen, de verhoging van de kinderbijslag en de uitbreiding van de getalsterkte. (Artikel 28-2° der Begroting).

2) Réduction de 9.000.000 de francs sur les indemnités en faveur des ayants droit des militaires soldés (art. 28, 11°). Le budget de 1952 prévoyait un crédit de 275.000.000 de francs, l'effectif journalier des miliciens sous les armes étant évalué à 96.500 environ, y compris 38.000 hommes maintenus sous les armes au delà de 12 mois. Pour le budget de 1953, les évaluations ont été effectuées sur la base de 86.000 miliciens environ, dont environ 37.500 ont plus de 12 mois de service.

3) L'article 28, 13°, du budget de 1953 prévoit une somme de 230.000 francs pour dépenses électorales. Au budget de l'année passée, ce crédit était de 7.825.000 francs (élections communales), soit donc une diminution de 7.595.000 francs.

4) En ce qui concerne la sécurité sociale, il y a une diminution de 3.460.000 francs à l'article 10 de la Section II, Chapitre Ier, parce que cette année il n'y a pas lieu de prévoir des dépenses pour l'acquisition d'uniformes pour le personnel de la sécurité civile. Toutefois, une somme de 331.000 francs est maintenue pour frais d'entretien afférents aux uniformes.

5) En matière de travaux et fournitures de premier équipement de la sécurité civile (art. 18, Sect. II, Chap. Ier), il y a également une diminution de 13.240.000 francs.

6) Quant aux subsides aux provinces, aux communes, à la S. N. C. F. B., etc., pour la construction, l'aménagement, l'équipement et la remise en état d'abris, il est prévu cette année une réduction de 15.000.000 de francs (art. 23, Sect. II, chap. Ier). Cette réduction se justifie par le fait que le crédit a été adapté aux possibilités réelles d'utilisation en 1953, compte tenu des difficultés d'ordre technique et administratif.

7) Une réduction de 1.000.000 de francs est prévue à l'article 26 de la Section II, Chapitre Ier, pour les dépenses relatives aux abris aménagés dans les bâtiments de l'Etat.

8) Une réduction de 15.605.000 francs est prévue à l'article 28, 3°, de la Section II, Chapitre Ier, en ce qui concerne l'entretien des centres provinciaux de renseignements et d'alerte, et l'extension du réseau d'alerte.

9) En ce qui concerne les frais de propagande et d'information en matière de sécurité civile, il y a également une diminution de 8.950.000 francs.

10) Le crédit prévu pour la protection des œuvres d'art contre les dangers de la guerre aérienne présente également une diminution de 46.250.000 francs par rapport à l'année précédente.

Les augmentations de crédit les plus importantes par rapport au budget de l'exercice précédent sont :

1) Pour les rémunérations et indemnités d'administration générale, une augmentation de 5.358.000 francs est prévue par suite de l'application du nouveau barème des agents de l'Etat.

2) Une augmentation de 21.000.000 de francs pour le Fonds des Communes, par application de l'article 9, alinéa 2, et de l'article 10 de la loi du 24 décembre 1948 (art. 24-2° du budget).

3) Une augmentation de 3.750.000 francs, soit l'application de la mobilité de 5 p. c. au supplément de dotation de 75 millions pour le Fonds des Provinces (art. 24-3° du budget).

4) Une augmentation de 2.414.000 francs, due à l'octroi d'un nouveau barème aux receveurs communaux régionaux, aux augmentations barémiques normales, à la majoration des allocations familiales et à l'accroissement de l'effectif (art. 28-2° du budget).

5) Een verhoging van 1.156.000 frank wegens vermeerdering der onderhoudskosten der motorrijtuigen van de burgerlijke veiligheid. (Artikel 13, Sectie II, Hoofdstuk I).

6) Een verhoging van 51.000.000 frank der toelagen voor de gemeenten voor het aanschaffen van materiaal en de uitvoering van werken in verband met de werking der brandweerdiensten. (Artikel 24-4, Sectie II, Hoofdstuk I).

Er dient verder opgemerkt dat de voorstelling der begroting een wijziging onderging en wel dat al de uitgaven verband houdend met de burgerbeveiliging in een afzonderlijke sectie werden ondergebracht.

II. — GEMEENTELIJKE EN PROVINCIALE FINANCIËN.

Breedvoerig handelde uwe Commissie over de financiële toestand van de gemeenten en de provinciën. Iedereen is er zich van bewust dat vele gemeenten en de provinciën een moeilijke tijd tegemoet gaan. Enerzijds wegens het feit dat de inkomsten gevoelig zullen verminderen daar de tijd der hoge achterstallige belastingen haast voorbij is die zulke belangrijke opbrengst daarstelde voor de gemeenten en provinciën en anderzijds wegens het feit dat de uitgaven dienden opgevoerd te worden onder meer wegens de herziening der barema's van het gemeentelijk en provinciaal personeel.

A. — Het Fonds der Gemeenten.

De oorspronkelijke gemeentebegrotingen voor het dienstjaar 1952 wezen een winstsaldo aan van 623 miljoen, hetwelk een vermindering van 71 miljoen betekent op de begrotingen van 1951. Begin 1952 zijn er een 200 à 300 gemeenten met een deficitaire begroting. Begin 1952 is het deficit geklommen van 214 miljoen in 1951 tot 282 miljoen. Een lid meende dat in 1954 nog weinige gemeenten een begroting in evenwicht zullen kunnen voorbrengen.

De toestand van verschillende gemeenten is angstwekkend.

Waar bij de oorsprong de stabiliteit voorzien was, wil de Regering de mobiliteit van het Fonds der gemeenten en provinciën.

De heer Minister gaf als zijn mening te kennen dat er in vele gemeenten ernstige besparingen kunnen gedaan worden, bijzonder wat betreft het personeel. Sommige gemeenten hebben tot driemaal meer personeel als andere even belangrijke gemeenten.

Wanneer men constateert dat de gemeenten grote geldsommen besteden om volk te lokken naar feesten en stoeten dan is zulks alleen in het voordeel van de particulieren, maar de gemeenten zelf zien er hunne inkomsten niet door vermeerderen.

De verdeling van de fondsen, zegde de heer Minister, zal steeds meebringen dat er te veel gaat naar degenen die genoeg hebben en te weinig naar dezen die niet genoeg hebben. Een feit staat vast dat degenen die maar uitgaven doen meer krijgen ten nadele van degenen die zorgzaam zijn en hunne uitgaven beperken.

De heer Minister deed insgelijks opmerken dat de inkomsten die de gemeenten zelf tot stand brengen mininiem zijn in verhouding met de aandelen die ze opnemen uit de Fondsen. Deze door de gemeenten tot stand gebrachte inkomsten bedragen slechts 1/3 van de globale inkomsten der gemeenten. Ze wachten eenvoudig hun inkomsten af in plaats van ze zelf te scheppen: 5.158 miljoen kwamen uit de Fondsen in 1952 en 2.673 miljoen bij beslissing der gemeentebestuurders.

Daar er geen mogelijkheid bestaat om de dotatie van het Fonds te verhogen, bestaat er slechts een hulpmiddel om het deficit weg te werken: de fiscale mogelijkheden van de gemeenten dienen uitgebreid te worden.

5) Une augmentation de 1.156.000 francs, due à l'augmentation des frais d'entretien des véhicules automobiles de la sécurité civile (art. 13, Sect. II, Chap. I).

6) Une augmentation de 51.000.000 de francs des subventions aux communes pour l'acquisition de matériel et l'exécution de travaux se rapportant au fonctionnement des services d'incendie (art. 24-4, Sect. II, Chap. I).

En outre, il est à noter que la présentation du budget a subi une modification, qui consiste en ce que toutes les dépenses se rapportant à la sécurité civile ont été groupées sous une section distincte.

II. — FINANCES COMMUNALES ET PROVINCIALES.

Votre Commission a discuté, de façon détaillée, la situation financière des communes et des provinces. Chacun se rend compte que beaucoup de communes et de provinces vont au devant d'une période difficile. D'une part, parce que les recettes diminueront notablement, le temps des gros arriérés d'impôts, qui constituaient des ressources importantes pour les communes et les provinces, étant révolu, et d'autre part, parce que les dépenses devront être augmentées par suite notamment de la revision des barèmes du personnel communal et provincial.

A. — Le Fonds des Communes.

Les budgets communaux initiaux pour l'exercice 1952 accusaient un boni de 623 millions, soit une diminution de 71 millions par rapport aux budgets de 1951. Au début de 1952, 200 à 300 communes ont un budget deficitaire. Le deficit, de 214 millions en 1951, est passé à 282 millions au début de 1952. Un membre estime qu'en 1954, peu de communes pourront encore présenter un budget en équilibre.

La situation de plusieurs communes est angoissante.

A la stabilité prévue à l'origine, le Gouvernement veut substituer la mobilité du Fonds des Communes et des Provinces.

Le Ministre estime que beaucoup de communes pourraient faire de sérieuses économies, spécialement sur leurs dépenses de personnel. Certaines communes ont jusqu'à trois fois plus de personnel que d'autres communes de même importance.

Lorsqu'on voit les communes consacrer de grosses sommes pour attirer les foules à des fêtes et à des cortèges, seuls les particuliers y trouvent leur compte, mais les communes elles-mêmes ne voient pas augmenter pour cela leurs ressources.

Le mode de répartition des fonds, dit le Ministre, sera toujours pour résultats que celles qui sont bien pourvues recevront trop et les autres trop peu. Il est acquis que celles qui ne font que dépenser, reçoivent davantage, au détriment de celles qui font preuve de prévoyance en réduisant leurs dépenses.

Le Ministre fait également observer que les ressources créées par les communes elles-mêmes sont minimes par rapports aux allocations qu'elles reçoivent des Fondsen. Ces ressources communales n'atteignent que 1/3 des ressources globales des communes. Elles se contentent d'attendre leurs ressources au lieu de se créer elles-mêmes des sources de revenus: pour 1952, 5.158 millions provenaient des Fondsen et 2.673 millions résultaient de décisions des administrations communales.

Comme il n'est pas possible d'augmenter la dotation du Fonds, il n'existe qu'un moyen de résorber le deficit: étendre les possibilités fiscales des communes.

De veiligheid, de verlichting, de wegenis, enz... brengen grote uitgaven mee. Daarom moeten de fiscale mogelijkheden worden uitgebreid, hetwelk meteen als gevolg zal hebben dat de verantwoordelijkheid der gemeentebestuurders er door vergroot zal worden.

Tevens zal de gemeentelijke autonomie er door hersteld worden.

B. — Het Gemeentefonds voor Openbare Onderstand.

De steeds stijgende uitgaven in verband met de Openbare Onderstand verontrusten de heer Minister. In vier jaar tijd zijn deze gestegen van 1 milliard tot 1 milliard 400 miljoen. Het Departement van Binnenlandse Zaken heeft geen controle op deze uitgaven. De gemeentebesturen dienen nauwgezet die uitgaven van de Commissies van Openbare Onderstand na te zien en al gaat het hier over speciale uitgaven die men niet graag vermindert, toch dient erkend dat men soms in deze uitgaven te ver gaat en werkelijk overdrijft.

Evenzeer als het Fonds der gemeenten jaarlijks verhoogd wordt en de dotatie verhoogd of verminderd wordt met een percentage gelijk aan hetwelk wordt toegepast op de organieke wedden van het Rijkspersoneel, dient zulks ook te gebeuren voor het Gemeentefonds voor Openbare Onderstand.

Een ontwerp om zulks te regelen, werd neergelegd in de Kamer op 4 Maart 1953.

Het Fonds zou dan in plaats van 1 milliard voor 1953 verhoogd worden tot 1.055.250.000 frank, namelijk een jaarlijkse verhoging van 5 miljoen en aan een index van 430 een bijkomende verhoging van 50.250.000 frank.

* * *

De heren Demoitelle en Sainte hebben een amendement neergelegd waarbij ze voorstellen het Gemeentefonds voor Openbare Onderstand te verhogen met 100 miljoen en het Fonds der Gemeenten met 600 miljoen.

De heer Minister antwoordde aan dezen die voorstellen om deze beide Fondsen met enkele miljoenen te verhogen dat zulks nooit een billijke en rechtvaardige oplossing zou meebrengen. Immers al de gemeenten, of ze in nood zijn of niet, zouden in deze verhoging hun aandeel hebben. Daarentegen de verhoging dezer Fondsen voorbehouden aan de gemeenten die in nood zijn zal in de praktische toepassing grote moeilijkheden meebrengen daar het niet gemakkelijk zal zijn de juiste criteria te vinden die als basis zouden gelden.

* * *

Het wetsontwerp tot wijziging van de wetten betreffende de inkomstenbelastingen, samengevoerd bij besluit van de Regent van 15 Januari 1948, neergelegd in de Kamer door de heer Minister van Financiën op 16 Juli 1952 (Parl. St. n° 621 — 1951-1952) werd door een lid ten eerste bekampt omdat in artikel 1 van dit ontwerp de basis voor de heffing der grondbelastingen beperkt wordt en aldus de provinciën en de gemeenten hierdoor een vermindering van inkomsten zullen ondergaan.

In de memorie van toelichting lezen we: « De huidige » wetgeving belast in de grondbelasting de inkomens van » al de gebouwde of ongebouwde grondeigendommen » en de Administratie van het Kadaster heeft deze bewoordingen altijd geïnterpreteerd als bedoelende benevens de onroerende goederen van nature, de bij bestemming onroerende outillering, indien zekere voorwaarden van bestendige vasthechting vervuld zijn. Deze opvatting geeft aanleiding tot betwistingen: zij is anderdeels onlogisch in die zin dat de beweegbare outillering, niettegenstaande haar grote waarde aan de grondbelasting ontgaat dan wanneer

La sécurité, l'éclairage public, la voirie, etc., entraînent de grosses dépenses. C'est pourquoi il faut étendre les possibilités fiscales, et par le fait même les responsabilités des administrateurs communaux s'en trouveront accrues.

En outre, l'autonomie communale sera rétablie.

B. — Le Fonds communal d'Assistance publique.

M. le Ministre s'inquiète des dépenses sans cesse croissantes pour l'assistance publique. En quatre années, celles-ci ont passé de 1 milliard à 1 milliard 400 millions. Le Département de l'Intérieur ne dispose d'aucun moyen de contrôle sur ces dépenses. Les administrations communales sont tenues de vérifier scrupuleusement les dépenses des commissions d'assistance publique. Bien qu'il s'agisse, en l'occurrence, de dépenses spéciales que l'on n'aime pas de réduire, il faut reconnaître qu'elles sont parfois exagérées, parfois même démesurées.

Tout comme le Fonds des communes est augmenté chaque année et que la dotation est majorée ou réduite d'un pourcentage égal à celui appliqué aux traitements organiques du personnel de l'Etat, le même procédé doit être appliqué au Fonds communal de l'Assistance publique.

A cette fin, un projet avait été déposé le 4 mars 1953 à la Chambre.

Dès lors, le crédit prévu pour le Fonds serait en 1953 de 1.055.250 francs, au lieu de 1 milliard, soit une augmentation annuelle de 5 millions et, à l'index 430, une augmentation supplémentaire de 50.250.000 francs.

* * *

MM. Demoitelle et Sainte ont déposé un amendement tendant à majorer l'allocation au Fonds communal de l'Assistance publique de 100 millions et celle du Fonds des communes de 600 millions.

A ceux qui proposent de majorer de quelques millions l'allocation à ces deux Fondsen, M. le Ministre répond que cela n'apporterait jamais une solution juste et équitable. En effet, toutes les communes, qu'elles soient en difficultés ou non, auraient leur part de la majoration. En revanche, réserver l'augmentation de ces Fondsen aux communes en détresse présentera de grandes difficultés dans la pratique, car il n'est pas aisé de trouver les critères exacts pouvant servir de base.

* * *

Le projet de loi modifiant les lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées par l'arrêté du Régent du 15 janvier 1948, déposé à la Chambre par le Ministre des Finances le 16 juillet 1952 (Doc. Parl. n° 621, 1951-1952) est vivement critiqué par un membre qui voit en l'article premier de ce projet une limitation de la base de perception des impôts fonciers, qui entraînerait pour les provinces et les communes une diminution de ressources.

Nous lisons dans l'exposé des motifs: « La législation » actuelle impose à la contribution foncière le revenu de » toutes les propriétés foncières bâties et non bâties » et l'Administration du Cadastre a toujours interprété ces termes comme visant, outre les immeubles par nature, l'outillage immeuble par destination, si certaines conditions d'attache à perpétuelle demeure sont remplies. Cette conception donne lieu à des contestations; elle est d'autre part, illogique, en ce sens que l'outillage mobile, nonobstant sa très grande valeur, échappe à la contribution foncière alors que l'outillage pondéreux, de valeur souvent

de zware outillering, die dikwijls minder waarde heeft, er aan wordt onderworpen. Ten slotte bemoeilijkt zij, althans wat de Staatsbelastingen betreft, nutteloos de taak van de Administratie, vermits het kadastraal inkomen van de outillering bij toepassing van de « non bis in idem » regel dient afgetrokken van de in de bedrijfsbelasting belastbare inkomsten.

» Het niet-meer-belasten van de outillering in de grondbelasting verplicht de Staat er nochtans toe aan de provinciën en aan de gemeenten een compensatie toe te staan voor het verlies van opcentimes op de grondbelasting, dat er uit voortvloeit. »

Het lid deed opmerken dat het niet logisch is te spreken van nieuwe fiscale mogelijkheden voor de gemeenten en van de andere kant de gemeentelijke inkomsten af te schaffen.

De heer Minister onderlijnde dat de compensatie voorzien is voor het eventueel verlies en dat hij zich in betrekking zou stellen met zijn collega van Financiën om de kwestie van nabij te volgen.

* * *

Een lid heeft de speciale aandacht van de heer Minister gevraagd voor de financiële toestand van verschillende Limburgse gemeenten die in volle evolutie en groei zijn en die uit dien hoofde nog met groter moeilijkheden te kampen hebben.

Hij vestigde insgelijks de aandacht op het feit dat zeer dikwijls de gemeentebesturen zich in de onmogelijkheid bevinden om nog opcentiemen te heffen wegens de reeds te hoge provinciale belasting.

Hij drukte er zijn verwondering over uit dat de provinciën toegelaten worden een taks te heffen op de hanengevchten, dan wanneer deze toch door de wet strafbaar worden gesteld... De spreuk « Geld heeft geur noch kleur » schijnt hier ook bewaarheid te worden.

* * *

Ook de toestand der vier grote steden werd in Uwe Commissie besproken.

Het speciaal krediet van 400 miljoen frank werd als volgt verleend :

Antwerpen...	fr. 153.180.000
Brussel ...	110.258.000
Gent ...	59.676.000
Luik ...	76.886.000

De financiële toestand van de vier grote steden blijft kritiek. De wet van 24 December 1948 bracht voor hen geen afdoende oplossing en de speciale hulp van 400 miljoen laat deze steden nog in een erbarmelijke toestand.

Hierna volgt een overzicht van de totale ontvangsten en uitgaven der vier grote steden volgens de oorspronkelijke begrotingen (eigen aan dienstjaar):

	Ontvangsten	Uitgaven	Tekort
1950 ...	4.200.000.000	5.062.000.000	862.000.000
1951 ...	4.308.000.000	5.337.000.000	1.028.000.000
1952 ...	4.549.000.000	5.601.000.000	1.052.000.000

Ook hieruit blijkt dat de uitgaven steeds in stijgende lijn gaan en evenzeer het bedrag der tekorten.

Trouwens het totaal der gewone uitgaven van alle gemeenten van het rijk biedt een zelfde aspect. Dit totaal bedroeg 21.716.000.000 frank volgens de begrotingen van

moindre, y est assujetti. Enfin, du moins en ce qui concerne la fiscalité de l'Etat, il complique inutilement la tâche de l'Administration puisque le revenu cadastral de l'outillage doit être déduit des revenus imposables à la taxe professionnelle par application de la règle « non bis in idem ».

» L'abandon de l'imposition de l'outillage à la contribution foncière oblige cependant l'Etat à accorder aux provinces et aux communes une compensation pour la perte des centimes additionnels à la contribution foncière qu'elle entraîne. »

Le membre observe qu'il est illogique de parler de nouvelles possibilités fiscales pour les communes et d'autre part de supprimer les ressources communales.

Le Ministre souligne que la compensation est précisément prévue pour combler les pertes éventuelles; il se mettra en rapport avec son collègue des Finances pour suivre de près la question.

* * *

Un membre attire l'attention particulière de M. le Ministre sur la situation financière de plusieurs communes du Limbourg en pleine évolution qui, de ce fait, se débattent dans des difficultés encore plus grandes.

Il insiste également sur le fait que très souvent les administrations communales se trouvent dans l'impossibilité d'établir plus de centimes additionnels, parce que la taxe provinciale est déjà trop élevée.

Il s'étonne qu'il soit permis aux provinces d'établir une taxe sur les combats de coqs, alors que ceux-ci sont interdits par la loi... Il semble bien que l'adage « Argent n'a pas d'odeur » se vérifie une fois de plus.

* * *

Votre Commission a examiné la situation des quatre grandes villes.

Le crédit spécial de 400 millions de francs se répartit comme suit :

Anvers ...	fr. 153.180.000
Bruxelles ...	110.258.000
Gand ...	59.676.000
Liège ...	76.886.000

La situation financière des quatre grandes villes demeure critique. La loi du 24 décembre 1948 ne leur a pas apporté de solution efficace et l'allocation spéciale de 400 millions les laisse encore dans une situation lamentable.

Voici un aperçu des recettes et dépenses globales des quatre grandes villes d'après les budgets originaux (propres à l'exercice) :

	Recettes	Dépenses	Déficit
1950 ...	4.200.000.000	5.062.000.000	862.000.000
1951 ...	4.308.000.000	5.337.000.000	1.028.000.000
1952 ...	4.549.000.000	5.601.000.000	1.052.000.000

Ces chiffres prouvent également que les dépenses sont en constante augmentation, tout comme le montant des déficits.

Le total des dépenses ordinaires de toutes les communes du Royaume présente d'ailleurs le même aspect. Ce total était de 21.716.000.000 francs d'après les budgets de 1950,

1950 en 22.775.000.000 frank volgens de begrotingen van 1951, dus een vermeerdering van 59 miljoen frank.

C. — Het Fonds der Provinciën.

Wat het Fonds der Provinciën betreft, herhaalde de heer Minister dat hij tot op heden nog geen advies heeft bekomen van de Beheerraad van het Fonds met het oog op de verdeling van de 75 miljoen, verhoging die voor de eerste maal werd ingeschreven op de begroting van 1952 en ook weer voorkomt op deze van 1953.

Daar de provinciebesturen zich niet akkoord kunnen stellen, zal de heer Minister zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Ook de toestand der provinciën is onrustwekkend. De inkomsten blijven ongeveer dezelfde, maar de uitgaven stijgen immer. De provincie Luik heeft een algemeen tekort van circa 118 miljoen en het tekort eigen aan het dienstjaar 1953 bedraagt 47 miljoen frank.

De provinciën zullen geen toelagen meer kunnen verstrekken aan de gemeenten voor hunne openbare werken en daardoor zal deze sector een gevoelige werkvermindering ondergaan. De Staat, onderlijnde een lid, heeft er alle belang bij dat zulks niet zou gebeuren.

* * *

Waar de heer Minister het tot stand komen van nieuwe belastingen als een middel voor de sanering der gemeentelijke en provinciale financiën aanwijst, mag men zich wel afvragen wat deze maatregel zal vermogen te redden.

Reeds nu zagen we immers elk jaar een vermeerdering van de middelen door de gemeenten zelf geschapen. Immers in 1951 waren er op de begrotingen voor 2.621 miljoen frank door de gemeenten geschapen inkomsten. In 1952 was dit bedrag 2.673 miljoen frank, hetzij 52 miljoen frank meer.

Er dient opgemerkt dat in vier jaar tijd deze inkomsten gestegen zijn met 300 miljoen frank.

De fiscaliteit in de gemeenten stijgt met het jaar. En zonder dat nieuwe gemeentelijke belastingen zullen tot stand gebracht worden, zal men in de komende jaren de reeds bestaande gemeentelijke belastingen aanzienlijk moeten verhogen.

Het feit hoe in de laatste jaren de opcentiemen op de grondbelastingen verhoogd werden blijkt uit het hierna-volgend overzicht :

Gemeenten met opcentiemen beneden de 251.

1949	1.150
1950	1.142
1951	1.082
1952	918

Gemeenten met opcentiemen boven de 400.

1949	666
1950	666
1951	690
1952	771

In 1951 waren er nog 3 gemeenten die geen 100 opcentiemen op de grondbelasting hebben geheven.

De gemeentelijke inspanning verhoogt dus elk jaar. De eerstkomende jaren zal zulks in een aanzienlijke mate dienen geschieden.

Al zijn we er ons van bewust dat het woord besparingen gemakkelijker is neergeschreven dan dat in de praktijk

et de 22.775.000.000 de francs d'après les budgets de 1951, soit une augmentation de 59 millions de francs.

C. — Le Fonds des Provinces.

En ce qui concerne le Fonds des Provinces, le Ministre répète qu'il n'a pas, jusqu'à présent, reçu l'avis du Conseil d'administration du Fonds en ce qui concerne la répartition des 75 millions, représentant la majoration inscrite pour la première fois au budget de 1952 et reprise à celui de 1953.

Puisque les administrations provinciales ne peuvent se mettre d'accord, le Ministre prendra ses responsabilités.

La situation des provinces est également inquiétante. Les ressources restent approximativement les mêmes, mais les dépenses ne font qu'augmenter. La province de Liège a un déficit général de près de 118 millions et le déficit de l'exercice 1953 est de 47 millions de francs.

Les provinces ne pourront plus accorder des subsides aux communes pour leurs travaux publics; il en résultera dans ce secteur une diminution notable des travaux. L'Etat, déclare un membre, a tout intérêt à ce qu'il n'en soit pas ainsi.

* * *

Le Ministre propose d'établir de nouveaux impôts afin d'assainir les finances communales et provinciales, mais on peut se demander ce qui pourrait être sauvé par une telle mesure.

Maintenant déjà, nous constatons chaque année une augmentation des ressources créées par les communes elles-mêmes. En effet, en 1951 les budgets comportaient 2.621 millions de francs, provenant des communes elles-mêmes. En 1952, ces ressources étaient de 2.673 millions de francs, soit une augmentation de 52 millions de francs.

Il y a lieu de noter qu'en quatre ans ces revenus ont augmenté de 300 millions de francs.

La fiscalité des communes augmente d'année en année. Même sans établir de nouveaux impôts communaux, il faudra augmenter notablement les impôts communaux en vigueur, dans les années à venir.

Le tableau ci-après nous donne une idée de l'augmentation des centimes additionnels à l'impôt foncier au cours des dernières années.

Communes dont les centimes additionnels sont inférieurs à 251.

1949	1.150
1950	1.142
1951	1.082
1952	918

Communes dont les centimes additionnels sont supérieurs à 400.

1949	666
1950	666
1951	690
1952	771

En 1951, il restait trois communes n'ayant pas établi 100 centimes additionnels sur la contribution foncière.

L'effort communal augmente donc chaque année. Il devra se maintenir encore considérablement au cours des prochaines années.

Bien que conscients du fait qu'il est plus aisé d'écrire le mot « économies » que d'élaborer un plan pratique d'éco-

een besparingsplan wordt uitgewerkt, toch menen we dat men zal verplicht zijn in de komende jaren op een scherpe wijze de begrotingen te besnoeien door het schrappen van allerlei overtoollige en ongerechtvaardigde uitgaven. Niemand zal toch loochenen dat zulke uitgaven nog op vele gemeente- en provinciebudgetten voorkomen.

Het kan niet aanvaard worden dat de gemeentebesturen toelating zouden bekomen om nieuwe belastingen in te voeren alvorens besparingen zouden zijn verwezenlijkt.

III. — HERCLASSERING DER GEMEENTEN.

Een probleem dat nauw aansluit bij de gemeentefinanciën is dit van de herclassering der gemeenten.

Op dit ogenblik zijn er 534 gemeenten herclassé. De heer Minister oordeelt, zeer terecht, dat zulks een misbruik daartelt. Het aantal is veel te hoog. Er is ook een opvallende wanverhouding in dit aantal tussen de gemeenten uit Vlaams-België en deze uit Waals-België en de Brusselse agglomeratie: 195 tegenover 339. Er is hier niet te spreken van een opzet, zegde de heer Minister, daar een tiental elkaar opvolgende Ministers voor deze toestand verantwoordelijk zijn.

Hij meent dat de kwestie moet herzien worden. Daartoe moeten objectieve regels worden ingevoerd waarop men zich kan steunen. Thans werkt men bij vergelijking en dit zuiver empirisme leidt tot de gecritiseerde resultaten.

De heer Minister denkt er aan de financiële gevolgen van de herclassering eenvoudig af te schaffen.

IV. — STATUUT VAN HET GEMEENTELIJK EN PROVINCIAAL PERSONEEL.

Er werd aangedrongen opdat dit statuut regelende de rechtstoestand van het personeel van provincies, gemeenten en commissies van openbare onderstand, zou worden neergelegd.

Het is juist, zoals men reeds herhaaldelijk heeft gezegd, dat de gemeentebesturen de helft van hun activiteit moeten wijden aan goedkeuringen en herzieningen van de wedden van het personeel. Wanneer een beslissing is getroffen komt weer een nieuw rondschrijven dat weer alles ongedaan maakt.

Het is dan ook dringend dat het statuut zou worden ingevoerd hetwelk de rechten, de plichten, de aanwerving, de bevordering, de verloven, de in- non-activiteitsstelling, ambtsonderbreking, ambtsophouding, de discipline, de bezoldiging en het pensioen zou regelen.

Voorzeker is het een uiterst moeilijke taak overeenstemming te bereiken tussen al de geïnteresserden maar toch willen we aandringen opdat het werk met spoed zou worden voortgezet.

V. — BURGERBEVEILIGING.

Het is voorzeker een verbetering die aan het uitzicht van de begroting van 1953 werd aangebracht door al de uitgaven voor de burgerbeveiliging samen te brengen onder een afzonderlijke sectie.

Voor de burgerbeveiliging wordt globaal voorzien 393.940.000 frank tegenover 449.146.000 frank verleden jaar, of een vermindering van 55.206.000 frank. Maar er dient op gewezen dat verleden jaar over slechts circa 172 miljoen frank werd beschikt.

Het thans voorzien krediet van 393.940.000 frank behelst voor bezoldigingen en vergoedingen een bedrag van

nomie, nous croyons cependant que l'on se verra obligé dans les prochaines années d'élaguer impitoyablement les budgets en éliminant toutes sortes de dépenses superflues et injustifiées. Personne ne contestera que de telles dépenses figurent encore dans bon nombre de budgets communaux et provinciaux.

Il est inadmissible que les administrations communales puissent encore être autorisées à établir de nouveaux impôts avant que n'aient pu être réalisées des économies.

III. — RECLASSEMENT DES COMMUNES.

Un problème intimement lié aux finances communales est celui du reclassement des communes.

En ce moment, 534 communes ont fait l'objet d'un reclassement. M. le Ministre, à juste titre, considère ceci comme un abus. Le nombre est trop élevé. Il existe également un déséquilibre frappant entre les communes situées en Belgique flamande et celles situées en Belgique wallonne ainsi que dans l'agglomération bruxelloise: 195 contre 339. Il ne s'agit pas de parti-pris, a déclaré le Ministre, puisqu'une dizaine de Ministres successifs sont responsables de cet état de choses.

Il croit que la question devrait faire l'objet d'une révision. A cet effet devraient être instaurées des règles objectives sur lesquelles on pourrait se baser. On procède actuellement par comparaison, et cette méthode purement empirique conduit souvent aux résultats incriminés.

M. le Ministre envisage de supprimer purement et simplement les conséquences financières du reclassement.

IV. — STATUT DU PERSONNEL COMMUNAL ET PROVINCIAL.

Il est insisté sur le dépôt de ce statut réglant la situation juridique du personnel des provinces, des communes et des commissions d'assistance publique.

Comme déjà dit à plusieurs reprises, il est exact que les administrations communales doivent consacrer la moitié de leur activité à approuver et à réviser les barèmes de leur personnel. Une décision est-elle prise, voici qu'une nouvelle circulaire réduit tout à néant.

Aussi est-il d'une particulière urgence que soit instauré un statut réglant les droits, les obligations, les recrutements, les promotions, les congés, les mises en disponibilité, les interruptions de service, les cessations de fonctions, la discipline, les rémunérations et les pensions.

Certes, il est extrêmement difficile de réaliser l'unanimité de tous les intéressés, mais nous voudrions insister pour que le travail se poursuive avec célérité.

V. — SECURITE CIVILE.

Le fait que toutes les dépenses de sécurité civile aient été réunies en une section distincte du budget de 1953 constitue sans nul doute, une amélioration dans la présentation du budget.

Pour la sécurité civile, il est prévu globalement 393.940.000 francs, contre 449.146.000 francs pour l'an dernier, soit une diminution de 55.206.000 francs. Mais il y a lieu de noter que l'an dernier, ce poste n'était que de 172 millions de francs environ.

Le budget prévoit actuellement 393.940.000 francs; cette somme comporte 54.449.000 francs pour rémunéra-

54.449.000 frank en voor materiële behoeften en andere werkingsuitgaven en bedrag van 179.578.000 frank.

Onder artikel 24, 4°, is een krediet voorzien van 65 miljoen frank voor toelagen aan de gemeenten voor het verwerven van materieel voor de brandweerdiensten.

In uwe Commissie werd er krietiek uitgeoefend op de aanwezigheid van gepensioneerde officieren in het korps van de burgerlijke veiligheid en hunne cumul-wedde.

De heer Minister heeft hierop geantwoord dat op de 53 thans aangestelde leden van het Korps er 23 gepensioneerde militairen zijn. Deze zijn gekozen, enkel en alleen, om hunne technische bevoegdheid en hunne geschiktheid om een korps te organiseren. Aldus werd vermeden een lange periode van aarzelingen en voorstudie.

Het is verstandig geweest dat men zijn toevlucht heeft genomen, zegde de heer Minister, tot personen die specialisten zijn in de kwesties die betrekking hebben op de burgerbeveiliging, zoals: schuilplaatsen, alarmsysteem, inrichting van het korps, enz... Het gaat hier over officieren die vóór de leeftijd van 65 jaar op pensioen werden gesteld. Hunne wedde gecumuleerd met het pensioen bedraagt iets meer dan de wedde die ze zouden gehad hebben indien ze in actieve dienst waren gebleven.

Men kan werkelijk de uitgaven in verband met de burgerbeveiliging niet als overdreven beschouwen.

Op het bedrag voorzien op de begroting van 1952 heeft men slechts iets meer dan de helft uitgegeven.

Belangrijke besparingen werden gedaan en wel als volgt:

60 miljoen op bezoldigingen en vergoedingen daar men geen aanwervingen heeft gedaan op het plaatselijk plan en ook niet van niet-permanenten.

53 miljoen voor het radio-alarmsnet voor hetwelk men afhangt van het Departement van Landsverdediging en de beslissingen onlangs gewijzigd te Fontainebleau.

50 miljoen voor de bescherming van kunstwerken, want het krediet van 70 miljoen hetwelk voorzien was, was wel een weinig overdreven, in acht genomen de huidige tijdsomstandigheden en het feit dat alvorens men grote nationale schuilplaatsen gaat bouwen men vooraf juist moet weten wat men er in zal plaatsen. Dit is bepaald door het repertorium der kultuurgoederen.

59 miljoen voor de constructie van schuilplaatsen en de toelagen op dit gebied want het Verdedigingscomité heeft beslist zich voorlopig te beperken tot het in staat stellen van de bestaande schuilplaatsen en er geen nieuwe te bouwen.

Deze vier posten alleen bedragen reeds 222 miljoen.

Hierna volgen de voornaamste verwezenlijkingen in de sector der burgerbeveiliging gedurende het jaar 1952:

1) Alarmeringsnet met telebediening voor 9/10 tot stand gebracht.

Het omvat 27 verspreidingscentra, satellietcentra; ongeveer 500 alarmtoestellen kunnen in werking gebracht worden van uit één enkel nationaal centrum. 175 andere worden aangekocht en naar hun plaats vervoerd. Met de installatie er van zal eerlang begonnen worden.

2) De studiën, aanbestedingen of werken tot herstel van ongeveer 200 schuilkelders zijn aan de gang.

De studiën voor de eventuele bouw van schuilkelders zijn klaar (b. v. voor de haven van Antwerpen), de brochures van professor Magnel zijn gedrukt en zullen eerlang worden rondgedeeld.

3) Bescherming van de kunstwerken.

Bouwen van een schuilkelder in het Museum te Antwerpen, te Brussel en te Mariemont. Ontwerp van schuilkelder in het Jubelpark. Terrein voor een nationale schuil-

tions et indemnités et 179.578.000 francs de dépenses de matériel et autres dépenses de fonctionnement.

L'article 24-4° prévoit un crédit de 65 millions de francs pour subventions aux communes pour l'acquisition de matériel à l'usage des services d'incendie.

Votre Commission a critiqué la présence d'officiers pensionnés dans le corps de sécurité civile, ainsi que leur traitement cumulatif.

Le Ministre a répondu que sur les 53 membres du corps actuellement désignés, il y a 23 militaires pensionnés, choisis exclusivement en raison de leur compétence technique et de leur aptitude à organiser un corps. Ainsi l'on a évité une longue période d'hésitations et d'études préparatoires.

Il a été sage, dit le Ministre, de recourir à des personnes spécialisées dans les problèmes de sécurité civile, notamment en ce qui concerne les abris, le système d'alerte, l'organisation du corps, etc. Il s'agit, en l'occurrence, d'officiers mis à la retraite avant l'âge de 65 ans. Le montant de leur pension et de leur traitement cumulés est légèrement supérieur au traitement dont ils auraient bénéficié s'ils étaient restés en service actif.

L'on ne peut vraiment pas considérer les dépenses pour la sécurité civile comme exagérées.

Du montant prévu au budget de 1952, un peu plus que la moitié seulement a été dépensé.

D'importantes économies ont été réalisées, notamment de la façon suivante:

60 millions sur les rémunérations et indemnités, parce qu'il n'y a pas eu de recrutement de personnel local, ni de personnel non-permanent;

53 millions en ce qui concerne le réseau radiotéléphonique d'alerte, pour lequel on dépend du Département de la Défense nationale et des décisions modifiées récemment à Fontainebleau;

50 millions sur la protection des œuvres d'art, le crédit prévu de 70 millions étant quelque peu exagéré, compte tenu des circonstances actuelles et du fait qu'avant de construire de grands abris nationaux, il faut savoir exactement ce qu'ils devront abriter. Cela est déterminé par le répertoire des biens culturels;

59 millions pour la construction d'abris, et pour les subventions dans ce domaine, le Comité de Défense ayant décidé de se borner provisoirement à la remise en état des abris existants, et de ne pas en construire de nouveaux.

A eux seuls, ces quatre postes s'élèvent déjà à 222 millions.

Nous donnons, ci-après, les principales réalisations dans le secteur de la sécurité civile au cours de l'année 1952.

1) Réseau d'alerte avec télécommande réalisé pour les 9/10.

Il comprend 27 centres de diffusion, des centres satellites; environ 500 sirènes peuvent être mises en marches d'un seul centre national. 175 autres sont achetées et transportées sur place. Leur mise en place commencera incessamment.

2) Les études, adjudications ou travaux pour la remise en état de près de 200 abris sont en cours.

Les études pour la construction éventuelle d'abris sont faites (par ex. pour le port d'Anvers) les brochures du professeur Magnel sont imprimées et seront distribuées incessamment.

3) La protection des œuvres d'art.

Construction d'un abri au Musée d'Anvers, à celui de Bruxelles et à Mariemont — Projet d'un abri au Cinquantenaire. Terrain pour abri national à Braine-l'Alleud en

plaats te Eigenbrakel in aankoop — Repertorium van het cultureel bezit van geheel België praktisch klaar — Aankoop van toestellen voor micro-filmopname — Werkplaats voor micro-film wordt thans ingericht — Grote werken tot bescherming van Ste-Gudula, St-Baafs en de kathedraal te Doornik werden in de maand December 1952 toegewezen.

4) Het materieel voor de 1ste en 2de mobiele colonnes werd geleverd. Dit maakt : 200 voertuigen, meer dan 100 motopompen, 200 km slangen, waarvan 50 % werd geleverd, en een hoeveelheid materieel van allerlei aard.

Bovendien bestaan er reeds 100 motopompen voor de 3de en de 4de mobiele colonnes. De rest van het materieel voor 3de en 4de mobiele colonnes is in aankoop. Er werden verschillende overeenkomsten gesloten. Zes van de meest belangrijke worden thans gesloten.

In de loop van 1953 zullen wij dus beschikken over 400 voertuigen, vrachtwagens, autopompen, ziekenwagens, enz., 200 motopompen, 400 km slangen, enz. Daarbij komen nog 75 voertuigen van het Nationaal Hulpkorps met hun slangen, enz.

Dat Nationaal Hulpkorps zal trouwens een van de mobiele colonnes leveren.

5) De gebouwen en loodsen van een mobiele colonne werden aangekocht of besteld — Toestand te Liedekerke.

Het terrein voor een andere mobiele colonne staat op het punt te worden aangekocht, niet ver van de haven van Antwerpen, vermoedelijk doel n° 1.

Er doen zich moeilijkheden en vertragingen voor in verband met de kazernerij van de andere mobiele eenheden. Daarvoor hangt het departement af van het Aankoopcomité en van Openbare werken. Aldus gingen verschillende mogelijke aankopen in Wallonië verloren.

6) Het vast personeel op nationaal, provinciaal en gewestelijk gebied bestaat.

Dat geldt nog niet voor het personeel op plaatselijk gebied; het zal slechts worden aangeworven wanneer de internationale toestand het vereist.

Voor het niet-vast personeel werd een telling gehouden. Men telt ongeveer 1.500 man voor het ganse land.

Men bestudeert derhalve de mogelijkheid van een verplichte aanwerving, met prestaties die uiterst beperkt in vredetijd doch aanzienlijker in oorlogstijd zouden zijn.

Om deze aanwerving in te voeren zal er natuurlijk een wet nodig zijn, zoals b. v. bij onze noorderburen, in Nederland.

7) De school te Florival is eindelijk bijna klaar. Sedert de aankoop heeft men bijna een jaar nodig gehad om ze in orde te brengen.

Over twee of drie maanden zullen er cursussen kunnen gegeven worden.

De leraars hebben een grondige opleiding kunnen genieten. Zij hebben reeds les gegeven op het departement zelf en zij werden voor andere werken gebruikt.

Die school zal terecht kunnen wedijveren met die welke reeds in Groot-Brittannië en in Nederland bestaan.

8) Aanzienlijke toelagen werden toegekend aan de professoren Bacq, Maisin en Magnel voor hun wetenschappelijke opzoekingen.

Zij hebben resultaten opgeleverd die, zelfs in vredetijd, belangwekkend en nuttig zijn op tal van andere gebieden dan de burgerlijke veiligheid.

Dit jaar zal men een stap verder zetten wat betreft de tot standkoming van schuilplaatsen. Uit de telling is gebleken dat er in ons land ongeveer 4.000 schuilplaatsen voor de bevolking bestaan. Nieuwe schuilplaatsen zullen gebouwd worden, bijzonder in de plaatsen die het meest aan gevaar zijn blootgesteld zoals de haven van Antwerpen, Luik, enz.

Wat de kwestie van het gebruik der radiodistributie betreft werd een degelijke studie hieromtrent klaargemaakt

voie d'acquisition — Répertoire des biens culturels de toute la Belgique pratiquement terminé — Achat d'appareils de microfilmage — Atelier pour microfilm en voie d'établissement — De grands travaux pour la protection de Sainte-Gudule, Saint-Bavon et la cathédrale de Tournai ont été adjugés au mois de décembre 1952.

4) Le matériel des 1re et 2me colonnes mobiles est livré. Cela représente : 200 véhicules, plus de 100 moto-pompes, 200 km de tuyaux dont 50 % sont livrés et une quantité de matériel divers.

De plus 100 autres motopompes existent déjà pour les 3me et 4me colonnes mobiles. Le restant du matériel des 3me et 4me colonnes mobiles est en voie d'acquisition. Plusieurs marchés ont lieu ces jours-ci. Six des plus importants sont conclus.

Au cours de 1953 nous aurons donc déjà 400 véhicules, camions banalisés, autopompes, ambulances, etc... 200 motopompes, 400 km de tuyaux, etc... Il faut y ajouter 75 véhicules du Corps National de Secours avec tuyaux, etc.

Ce Corps National fournira d'ailleurs l'une des colonnes mobiles.

5) Les bâtiments et hangars d'une colonne mobile sont achetés ou commandés — Situation à Liedekerke.

Le terrain pour une autre colonne mobile est en voie d'acquisition — pas trop loin du port d'Anvers, objectif probable n° 1.

Il y a des difficultés et des retards pour le casernement des autres colonnes mobiles. Le département dépend pour ceci du Comité d'acquisition et des Travaux publics. Plusieurs achats possibles en Wallonie nous ont ainsi échappé.

6) Le personnel permanent des échelons nationaux, provinciaux et régionaux existe.

Celui de l'échelon local pas encore et on ne le recrutera que si la situation internationale le rend nécessaire.

Quant au personnel non permanent, un recensement a eu lieu. On compte 1.500 hommes environ pour tous les pays.

On étudie en conséquence la possibilité d'un recrutement obligatoire, à prestations extrêmement réduites en temps de paix mais plus sérieuses en temps de guerre.

Il faudra évidemment une loi, comme chez nos voisins hollandais par exemple, pour l'établir.

7) L'école de Florival est enfin presque terminée. Il a fallu près d'un an et demi depuis l'achat pour son aménagement.

Dans deux ou trois mois, les cours pourront s'y donner.

Les professeurs ont eu l'occasion de se former à fond. Ils ont déjà donné les cours au département même et ont été employés à d'autres travaux.

Cette école sera digne de celles qui existent en Grande-Bretagne et aux Pays-Bas.

8) D'importants subsides ont été octroyés aux professeurs Bacq, Maisin et Magnel pour leurs recherches scientifiques.

Celles-ci ont donné des résultats intéressants, même en temps de paix et utiles dans bien d'autres domaines que la Sécurité Civile.

Cette année, une étape suivante sera franchie en ce qui concerne la construction d'abris. Il résulte du recensement, qu'il existe dans notre pays environ 4.000 abris pour la population. De nouveaux abris antiaériens seront aménagés en des lieux particulièrement exposés au danger tels que le port d'Anvers, Liège, etc.

En ce qui concerne la question de la radiodistribution, une étude approfondie a été faite à ce sujet et l'on entamera

en men zal kortelings de onderhandelingen aanvatten om tot een practische oplossing te komen.

Ondertussen kwam de eerste brochure van de pers, opgesteld door de Hoge Raad voor Burgerlijke Veiligheid. Ze draagt als titel: « *In acht te nemen beginselen bij het bouwen van gezinsschuilplaatsen.* »

Een lid deed opmerken dat men in sommige gemeenten deze die een woning bouwen verplicht een gezinsschuilplaats te voorzien. Men spoort de gemeentebesturen aan om er over te waken dat bij iedere nieuwbouw zulke schuilkelder wordt aangebracht. Dit betekent een financiële verzwarende van 5 % voor de bouwers. Wanneer zulke verplichting wordt opgelegd zou ze voor heel het land moeten gelden, was de mening van het lid. Zal men nu voortaan de plannen moeten onderwerpen aan het gemeentebestuur, aan de stedenbouw en nadien aan de Dienst van de burgerlijke veiligheid? Dit zal de goedkeuring der plannen nog doen vertragen.

Brandweer.

In het raam der burgerlijke beveiliging neemt de brandweerbestrijding en de toestand van de brandweerkorpsen een voorname plaats in.

Een lid vroeg of er geen plannen bestaan om de brandweerdiensten te centraliseren. Hij meende dat onder een vroeger Minister van Binnenlandse Zaken hierover sprake was geweest. Naar zijn mening zou men beter een degelijk brandweerkorps inrichten per arrondissement en zelfs zou zulke dienst interprovinciaal kunnen geregeld worden. De brandweer van Antwerpen bv. zou best te Sint-Niklaas kunnen ingezet worden. Hij trok er de aandacht op dat de brandweer van Antwerpen thans wordt opgeroepen van op 40 en 50 km. Nadat al de gemeenten die bij het gewestelijk centrum zijn aangesloten hun aandeel hebben betaald, moet de stad Antwerpen nog voor de 7/10 der onkosten instaan. Veelal wordt de brandweer opgeroepen voor kleine gemeenten die de onkosten niet kunnen betalen daar ze geen krediet hebben voorzien op hun begroting. Ook meende hij dat eindelijk de verzekeringsmaatschappijen moesten betrokken worden in de onkosten der brandbestrijding.

Een ander lid sloot zich bij deze zienswijze aan en wees er op dat de kleine gemeenten niet meer in staat zijn een degelijke brandweer te organiseren. Degelijke primaire diensten zouden in de grote centra moeten opgericht worden met de tussenkomst van de verzekeringsmaatschappijen en naast deze zouden er secundaire of gewestelijke diensten moeten tot stand komen in minder belangrijke centra.

De heer Minister heeft hierop geantwoord dat hij absoluut geen voorstander is van centralisatie in zake brandbestrijding, maar dat hij eerder gewonnen is voor de decentralisatie. De laatste natuurramp heeft aangetoond dat men soms kan afgesloten zijn van de bedreigde streek zodat men van uit het belangrijke centrum geen hulp meer kan bieden. Daarom is het aangewezen dat de bestaande brandweerdiensten beter uitgerust zouden worden. De eerste hulp moet komen van degenen die ter plaatse zijn. Reeds heel wat kan gered worden alvorens de hulp van uit het centrum komt opdagen.

Met het oog op de betere uitrusting van de gemeentelijke brandweren werd een krediet van 65 miljoen frank ingeschreven, hetwelk moet dienen als tussenkomst tot beloop van 75 % in de onkosten van de brandweerdiensten bij de inrichting van natuurlijke watervangen of het aanleggen van kunstmatige reserves, het bouwen of inrichten van brandweerbewaarplaatsen, de aankoop van materieel voor de oprichting van nieuwe brandweerdiensten in de gemeenten met meer dan 3.000 inwoners, die deel uitmaken

prochijnlijk de négociations en vue de parvenir à une solution pratique.

Entretiens est sortie de presse une première brochure, rédigée par le Conseil Supérieur de la Sécurité Civile. Elle porte le titre : « *Principes à suivre dans la construction d'abris de passage et d'usines.* »

Un membre fait observer que, dans certaines communes, ceux qui construisent une habitation sont tenus de prévoir un abri familial. On invite les administrations communales à veiller à ce que toute nouvelle construction comporte semblable abri. Ceci signifie pour les constructeurs une charge financière accrue de 5 %. Lorsque cette obligation est imposée, il serait bon qu'elle le soit pour l'ensemble du pays, suivant l'avis du commissaire. Devra-t-on, à l'avenir, soumettre les plans à l'administration communale, à l'urbanisme et ensuite au Service de Sécurité Civile? Ceci retardera encore davantage l'approbation de ces plans.

Sapeurs-pompiers.

Dans le cadre de la sécurité civile, la lutte contre les incendies ainsi que le statut des corps de sapeurs-pompiers occupe une place prépondérante.

Un membre de la Commission a demandé s'il n'existait pas de plans en vue de la centralisation des services d'incendie. Il estime qu'il en avait été question sous le précédent Ministre de l'Intérieur. A son avis, on ferait mieux de former un corps bien organisé de sapeurs-pompiers par arrondissement, et ce service pourrait même faire l'objet d'un règlement interprovincial. Le corps de sapeurs-pompiers d'Anvers, par exemple, pourrait très bien être engagé à St-Nicolas. Il attira l'attention sur le fait que le corps de sapeurs-pompiers d'Anvers reçoit actuellement des appels distants de 40 à 50 km. Après que l'ensemble des communes affiliées au centre régional se sont acquittées de leur participation, la ville d'Anvers doit encore intervenir à concurrence des 7/10es des frais. Souvent, le corps de sapeurs-pompiers est appelé à intervenir dans de petites communes qui ne peuvent payer les frais parce qu'elles n'ont prévu aucun crédit à leur budget. Il estima également qu'enfin les compagnies d'assurances devraient intervenir dans les frais occasionnés par la lutte contre l'incendie.

Cette opinion rencontra l'adhésion d'un autre membre de la Commission. De bons services primaires devraient être établis dans les grands centres, avec l'aide des compagnies d'assurances; à côté d'eux, il y aurait dans les centres moins importants des services secondaires ou régionaux.

M. le Ministre répond qu'il n'est aucunement partisan de la centralisation sur le plan de la lutte contre l'incendie, mais qu'il est plutôt acquis à l'idée de la décentralisation. Le récent cataclysme nous a montré que l'on peut parfois être coupé de la région menacée, au point que le secours ne puisse se porter du centre important à l'endroit du sinistre. A cette fin, il convient de mieux équiper les services d'incendie existants. Les premiers secours doivent se trouver sur place. Il serait ainsi possible de sauver beaucoup avant l'arrivée des secours du centre.

Afin de mieux équiper les services communaux d'incendie, un crédit de 65 millions de francs a été inscrit au budget; il doit servir d'intervention, à concurrence de 75 %, dans les dépenses des services d'incendie pour l'établissement de prises d'eau naturelles, la constitution de réserves artificielles, la construction ou l'aménagement de dépôts du matériel d'incendie, l'achat de matériel pour la création de nouveaux services d'incendie dans les communes de plus de 3.000 habitants faisant partie d'un

van een « gewestelijk centrum » van burgerlijke veiligheid en met meer dan 5.000 inwoners voor de rest van het land, voor de aankoop van materieel voor de gewestelijke groepcentra voor brandbestrijding en voor aankoop van materieel voor de korpsen van de grote agglomeraties.

In zake brandbestrijding zullen ook de mobiele kolonnen dienen ingezet te worden. Het opzet bestaat er in dit jaar te verwezenlijken één colonne met een volledig effectief van 176 manschappen en twee kolonnen met een beperkt effectief van 59 manschappen. De colonne van 176 manschappen zou bestaan uit het Nationaal Hulpkorps (140 manschappen) en daarenboven nog 36 agenten.

Het probleem der brandbestrijding moet onderzocht worden in het kader der burgerbeveiliging maar de kredieten besteed aan de degelijke uitrusting der mobiele kolonnen geschiedt niet alleen met het oog op een oorlogstoestand maar is ook van nut voor de vredestand.

Men hoopt ook voor een vierde en voor een vijfde colonne de nodige materialen en uitrusting te kunnen aankopen.

Deze kolonnen zullen worden ingezet bij grote rampen.

Ook alle aandacht dient besteed te worden aan het vraagstuk der watervoorziening.

Het gehele vraagstuk der brandbestrijding is in onderzoek gesteld voor de verschillende provinciën. De heren Gouverneurs zullen plannen voorleggen en de behoeften van elke provincie doen kennen.

De heer Minister verklaarde zich een tegenstander van de oprichting van intercommunales voor de brandbestrijding. De verantwoordelijkheid van de burgemeesters ter zake moet volledig blijven en kan niet overgedragen worden aan een beheerraad van een intercommunale.

VI. — DE INTERCOMMUNALEN.

Verschillende leden hebben kritiek uitgebracht op de dienst van het Departement die zich bezig houdt met het onderzoek der aanvragen tot het oprichten van nieuwe intercommunales en het onderzoek dezer statuten.

Men is op het Departement, beweerden ze, voorstander van de gemengde formule en tegenstander van de formule waarbij alleen gemeenten zich verenigen zonder de aanwezigheid van particulieren en maatschappijen. Men is tegenstander van de vorm waarin het privaat kapitaal niet is vertegenwoordigd. Men remt alle initiatieven. Het duurt jaren alvorens de toelating komt tot oprichting en alvorens de statuten goedgekeurd zijn. Nochtans de regionale idee zou door de intercommunales moeten aangemoedigd worden.

De heer Minister heeft hierop geantwoord dat hij hoegeenaamd geen voorkeur heeft voor de ene of de andere vorm der intercommunales. Hij is voorstander zowel van de zuivere als van de gemengde formule wanneer het maar gaat over een wel bepaald gemeentelijk belang, er geen winstbejag beoogd wordt en het geen loutere handelszaken worden. Er zijn soms misbruiken, stipte de heer Minister aan en een nauwgezet onderzoek is nodig daar het nog al voorkomt dat men intercommunales wil tot stand brengen op de rug van de gebruikers, ten nadele van de gebruikers en ten voordele van de gemeenten. Ook dat moet verhinderd worden.

VII. — DE GEMEENTEN EN DE WET BRUNFAUT.

Een lid gaf zijn mening te kennen dat de wet Brunfaut een zeer goede realisatie was doch dat in de toepassing ervan aan de gemeenten moeilijkheden worden aangedaan die met een weinig goede wil kunnen opgelost worden.

« centre régional » de sécurité civile et de plus de 5.000 habitants dans le reste du pays, pour l'achat de matériel à l'usage des centres de groupes régionaux de lutte contre l'incendie et pour l'achat de matériel à l'usage des corps des grandes agglomérations.

Il faudra également mettre sur pied les kolonnen mobiles de lutte contre l'incendie. Il est envisagé cette année de constituer une colonne à effectifs complets de 176 hommes et deux kolonnen à effectifs réduits de 59 hommes. La colonne de 176 hommes se composerait du Corps National de Secours (140 hommes), auquel s'ajouteraient 36 agents.

Le problème de la lutte contre l'incendie doit être envisagé dans le cadre de la sécurité civile, mais les crédits destinés à bien équiper les kolonnen mobiles n'ont pas été portés au budget uniquement en vue d'un éventuel état de guerre, mais peuvent également être d'une grande utilité en temps de paix.

On espère aussi pouvoir acquérir le matériel nécessaire à l'équipement d'une quatrième et d'une cinquième colonne.

Ces kolonnen seront appelées à intervenir en cas de catastrophes graves.

Un autre problème mérite aussi de retenir notre attention : c'est celui des distributions d'eau.

L'ensemble du problème de la lutte contre l'incendie a été mis à l'étude pour les différentes provinces. MM. les Gouverneurs présenteront des projets et feront connaître les besoins de chaque province.

M. le Ministre se déclare adversaire de la création d'intercommunales pour la lutte contre l'incendie. Sur ce point, les responsabilités des bourgmestres doivent rester entières et ne peuvent être déléguées au conseil de gestion d'une intercommunale.

VI. — LES INTERCOMMUNALES.

Plusieurs membres ont critiqué le service du département qui examine les demandes de création de nouvelles intercommunales et les statuts de celles-ci.

Au Département, prétendent-ils, on est partisan de la formule mixte et adversaire de la formule selon laquelle seules les communes doivent s'associer, à l'exclusion des particuliers et des sociétés. On s'oppose à toute formule où le capital privé ne serait pas représenté. On freine toutes les initiatives. Des années s'écoulent avant que soit donnée l'autorisation de se constituer en intercommunale et que les statuts soient approuvés. Cependant, l'idée régionale devrait être encouragée par les intercommunales.

Le Ministre répond qu'il n'a absolument aucune préférence pour l'une ou l'autre forme d'intercommunale. Il est partisan aussi bien de la formule simple que de la formule mixte, à condition qu'il s'agisse d'intérêts communaux bien déterminés, que tout but lucratif soit exclu et qu'il ne s'agisse pas d'affaires purement commerciales. M. le Ministre note qu'il y a parfois des abus et qu'une enquête rigoureuse est nécessaire, étant donné que l'on veut souvent constituer des intercommunales aux frais et au détriment des consommateurs et au bénéfice des communes. Cela doit également être évité.

VII. — LES COMMUNES ET LA LOI BRUNFAUT.

Un membre estime que la loi constitue une bonne réalisation, mais que son application occasionne aux communes des difficultés auxquelles il peut être remédié avec un peu de bonne volonté.

Daar de diensten van het Departement van Openbare Werken niet voldoende uitgerust zijn, doen ze beroep op de technische diensten van de gemeenten om de plannen op te stellen voor de nieuwe wijken. Maar wanneer dan alles klaar is oordeelt de departementele dienst dat de plannen niet kunnen uitgevoerd worden omdat ze te kostelijk zijn, bv. de gemeente wil een weg van 6 meter breed en het Departement oordeelt dat 5 m breed genoeg is. De plannen dienen gewijzigd. Waarom laat men de gemeente niet haar plannen uitvoeren en waarom bepaalt het Departement van Openbare Werken niet het procent tot beloop van hetwelk tussengekomen wordt voor het geval de verwezenlijkingen van het plan van de gemeente uitgaat boven hetgeen het Departement zinnens was te verwezenlijken.

De heer Minister deed opmerken dat deze kwestie helemaal buiten zijn bevoegdheid gaat en hier alleen de Minister van Openbare Werken dient tussen te komen.

VIII. — ADMINISTRATIEVE DECENTRALISATIE.

In zake administratieve decentralisatie werd met genoegen aangestipt dat het Koninklijk besluit van 15 December 1952 (*Staatsblad* van 24 December 1952) de bevoegdheid van de Gouverneurs uitbreidt wat betreft de goedkeuring van verschillende gemeentelijke belastingen.

Op deze wijze zal het centraal bestuur ontlast worden van de studie van circa 5.000 dossiers, die allen te voren onderzocht waren door de provinciale besturen.

Aldus zullen de gemeenten een snellere goedkeuring bekomen en ook veel sneller tot de inning dezer belastingen kunnen overgaan.

In verband met een andere maatregel welke tot decentralisatie leidt en die onlangs genomen werd door de heer Minister, lezen we in een mededeling van het Departement :

« Tot op heden hadden de Gouverneurs tot opdracht » systematisch het beroep voorzien bij artikel 77 van de » gemeentewet, in te stellen tegen alle beslissingen van de » bestendige deputaties die strekten tot de goedkeuring » van de begrotingen van de gemeenten van meer dan » 20.000 inwoners, van die der gemeenten van 2.000 tot » 20.000 inwoners waarbij meer dan 400 opcentimes op » de grondbelastingen werden voorzien, en van die der » andere gemeenten die geen regelmatig evenwicht ver- » toonden.

» Van nu af aan zal het beroep niet meer verplicht zijn, » tenzij in de gevallen van goedkeuring van de budgetten » waarvan de gewone dienst deficitair is of waarvan het » evenwicht slechts fictief is of verkregen wordt door » middelen die in strijd zijn met de beginselen van de » rechtspraak of onverenigbaar zijn met de voorschriften » van een gezond beheer. Zullen aldus worden beschouwd, » onder meer, de voorafnemingen op de buitengewone » dienst, op het reservefonds en op het ontleeningsfonds, » de ramingen van wisselvallige ontvangsten, enz...

» Natuurlijk wordt het aan het initiatief van de Gouverneurs overgelaten beroep in te stellen in de gevallen » waar zij het nuttig achten. Eveneens zullen zij moeten » oordelen of de goedkeuring van de wijzigingen, die door » de gemeenten aan hun initiale begroting worden aan- » gebracht, het voorwerp van een beroep bij de Koning » zal moeten uitmaken. De vermindering van het aantal » beroepen, waarvan het grootste gedeelte trouwens zon- » der gevolg werd gelaten, zal de taak van de centrale en » provinciale besturen merklijk verlichten. Een groot aan- » tal gemeenten zal aldus de vertraging welke de definitieve vaststelling van hun budget oplep, in ruime mate » zien wegnemen. »

Les services du Département des Travaux publics, n'étant pas suffisamment équipés, font appel aux services techniques des communes pour dresser les plans de quartiers nouveaux. Mais lorsque tout est prêt, le service départemental estime que les plans ne peuvent être exécutés parce que trop coûteux : la commune veut, par exemple, une route de 6 mètres, tandis que le Département estime que 5 mètres suffisent. Il faut modifier les plans. Pourquoi ne laisse-t-on pas la commune exécuter ses plans, et pourquoi le Département des Travaux publics ne fixe-t-il pas le pourcentage de son intervention pour le cas où l'exécution du plan des services communaux va au delà de ce que le Département avait l'intention de réaliser.

M. le Ministre fait remarquer que cette question n'est pas de sa compétence et que seule le Ministre des Travaux publics est qualifié pour intervenir dans ce débat.

VIII. — DECENTRALISATION ADMINISTRATIVE.

En matière de décentralisation administrative, on se plaît à noter que l'arrêté royal du 15 décembre 1952 (*Moniteur* du 24 décembre 1952) étend les pouvoirs du Gouverneur relativement à l'approbation de divers impôts communaux.

L'administration centrale sera ainsi déchargée de l'étude de près de 5.000 dossiers qui avaient été d'abord examinés par les administrations provinciales.

Les communes pourront dès lors obtenir plus rapidement l'approbation et procéder beaucoup plus rapidement aussi à la perception de ces impôts.

Au sujet d'une autre mesure conduisant à la décentralisation et qu'a prise récemment M. le Ministre, nous lisons dans une communication du Département :

« Jusqu'à ce jour, les Gouverneurs avaient pour mission » d'exercer systématiquement le recours prévu à l'article 77 » de la loi communale, contre toutes les décisions des députations permanentes approuvant les budgets des communes de plus de 20.000 habitants, ceux des communes de 2.000 à 20.000 habitants qui prévoyaient plus de 400 centimes additionnels à la contribution foncière, et ceux des autres communes qui n'étaient pas régulièrement équilibrés.

» Dorénavant, le recours ne sera plus obligatoire, sauf » dans les cas d'adoption de budgets, dont le service ordinaire est déficitaire, ou dont l'équilibre n'est que fictif ou est obtenu par des moyens contraires aux principes de la jurisprudence ou inconciliables avec les exigences d'une saine gestion. Seront considérés comme tels, notamment, les prélèvements sur le service extraordinaire, sur le fonds de réserve ou d'emprunt, les évaluations de recettes aléatoires, etc.

» Il va de soi, qu'il est laissé à la discrétion des Gouverneurs d'exercer ce recours dans les cas où ils jugeraient utile de le faire. Il leur appartient également de déterminer si l'adoption des modifications, apportées à leur budget initial par les communes, doivent faire l'objet d'un recours au Roi. La diminution du nombre des recours, dont la plupart d'ailleurs restaient sans suite, facilitera sensiblement la tâche des administrations centrales et provinciales. Un grand nombre de communes verront ainsi disparaître en grande partie le retard apporté à la fixation définitive de leur budget. »

De heer Minister kondigde aan dat hij andere middelen onderzoekt om te komen tot nog meer decentralisatie en tot vereenvoudiging van de formaliteiten. De Commissie der Gouverneurs houdt zich met dit vraagstuk ernstig bezig.

IX. — ALLERLEI.

1) Wedde van de Burgemeesters en Schepenen.

Er werd gevraagd hoever deze kwestie thans gevorderd is. De speciale Commissie, tot stand gekomen op verzoek van Uwe Commissie, vordert zeer goed. Men hoopt kortelings de minima en maxima te kunnen bepalen die door de verschillende Bestendige Deputaties eenvormig zouden aanvaard worden.

De kwestie van de gemeenteraad waar de meerderheid slechts over één stem meerderheid beschikt en waar deze meerderheid soms verhinderd wordt de wedde van burgemeester en schepenen te bepalen, zal dienen geregeld te worden door een wetsontwerp of wetsvoorstel.

2) Militievergoeding.

Een lid kloeg er over dat men soms bij het onderzoeken van de inkomsten met het oog op het verlenen van de militievergoeding het bruto inkomen nagaat in plaats van het belastbaar inkomen (bruto inkomen verminderd met de voordelen van de maatschappelijke zekerheid bv.).

3) Rampenfonds.

Een lid deed opmerken dat wanneer de gemeenten giften zullen doen aan het Rampenfonds en ze deze op de post der facultatieve uitgaven dienen af te nemen, ze moeilijkheden zullen ondervinden daar als maximum der facultatieve uitgaven 3 per duizend wordt voorzien op de inkomsten eigen aan het dienstjaar.

Zou men de gemeenten niet kunnen toelaten een flinke gift te doen aan het Rampenfonds zonder dat rekening moet gehouden worden met deze beperking, zonder dat deze als facultatieve uitgave dient aanzien te worden.

De heer Minister beloofde de zaak te onderzoeken.

4) Politiepersoneel.

Een lid trok er de aandacht op dat men in zijn gemeente verplicht is, gezien de wedde van het politiepersoneel gelijk staat met deze van opsteller, voor de aanwerving van politieagenten te eisen dat de kandidaten het diploma voorleggen van lager middelbaar onderwijs.

Men vindt geen kandidaten die aan deze voorwaarde voldoen, zegde hij. Hij vroeg of er aan deze eis niet zou mogen verzaakt worden.

De kwestie zal door de heer Minister nader onderzocht worden.

5) Toelagen aan de buitenlandse arbeiders.

Een lid heeft er op gewezen dat de gemeenten voor 1952 de toelage van 300 frank nog niet ontvangen hebben voor elke buitenlandse arbeider die werkt in de koolmijnen en die woonachtig is in de gemeente. Het gaat hier over de toelage, welke voorzien wordt door de wet van 29 Februari 1949, betreffende de gemeentebelastingen op de loogerhuizen of verblijfsbelastingen.

Een Koninklijk besluit van 8 Januari 1953 heeft de vereffening bevolen ten gunste van 86 gemeenten van toelagen voor een globaal bedrag van 15.606.000 frank.

De formaliteiten der vereffening zijn in uitvoering en

M. le Ministre a annoncé, qu'il envisage d'autres moyens pour arriver à une plus grande décentralisation et à la simplification des formalités. La Commission des Gouverneurs s'occupe sérieusement de ce problème.

IX. — DIVERS.

1) Traitement des Bourgmestres et des Echevins.

On a demandé où en est cette question. La Commission spéciale, instituée à la demande de votre Commission, fait de grands progrès. L'on espère pouvoir fixer, à bref délai, les minima et maxima qui seraient adoptés uniformément par toutes les Députations permanentes.

La question des conseils communaux, où la majorité n'est que d'une voix et où cette majorité se voit parfois empêchée de fixer le traitement du bourgmestre et des échevins, devra être réglée par voie de projet ou de proposition de loi.

2) Indemnité de milice.

Un membre se plaint du fait que, lors de l'enquête sur les ressources en vue de l'octroi de l'indemnité de milice, l'on tient compte parfois des revenus bruts au lieu des revenus imposables (revenus bruts, déduction faite des avantages de la sécurité sociale, par exemple).

3) Fonds des Calamités.

Un membre a fait observer que si des communes faisaient des dons au Fonds des Calamités et se voyaient obligées de prélever celles-ci sur le poste des dépenses facultatives, elles rencontreraient des difficultés puisqu'il est prévu, en tant que plafond des dépenses, 3 pour mille des revenus se rapportant à l'exercice.

Ne pourrait-on autoriser les communes à faire un don important au Fonds des Calamités sans que l'on doive tenir compte de cette restriction, et sans que celui-ci doive être considéré comme dépense facultative?

M. le Ministre a promis d'examiner la question.

4) Personnel de la Police.

Un membre de la Commission a attiré l'attention sur le fait que, dans sa commune, on s'est vu obligé, eu égard au fait que le traitement du personnel de la police correspond à celui de rédacteur, d'exiger pour le recrutement des agents de police que les candidats soient porteurs du diplôme d'enseignement moyen du degré inférieur.

On ne trouve aucun candidat satisfaisant à cette condition, dit-il. Il demande si cette condition ne peut être supprimée.

La question sera examinée de plus près par M. le Ministre.

5) Allocations aux travailleurs étrangers.

Un membre de la Commission a signalé que les communes n'avaient pas encore reçu, pour 1952, l'allocation de 300 francs pour chacun des ouvriers étrangers, travaillant dans les mines et domicilié dans la commune. Il s'agit ici de l'allocation prévue par la loi du 22 février 1949 relative aux taxes communales sur les « maisons de logement » ou taxes de séjour.

Un Arrêté royal du 8 janvier 1953 a ordonné la liquidation, au bénéfice de 86 communes, d'allocations pour un montant total de 15.606.000 francs.

Les formalités de la liquidation sont en cours d'exécution.

naar alle waarschijnlijkheid zullen de uitbetalingen binnen enkele dagen gebeuren.

Wat betreft de andere betrokken gemeenten — ongeveer 20 in getal — werden ook de toelagen berekend voor een globaal bedrag van 2.393.400 frank daar in totaal het te verdelen krediet 18 miljoen frank bedroeg.

6) Benoeming van Burgemeesters.

Een lid drong aan opdat sneller tot de benoeming van burgemeesters zou overgegaan worden en vond dat het al te lang aansleepte.

De heer Minister antwoordde dat er reeds meer dan 1.500 benoemingen gedaan waren op de 2.669, en dat noch in 1938 noch in 1946 zoveel burgemeesters benoemd waren op dat tijdstip.

Elk dossier moet met zorg onderzocht worden. Het is enkel een kwestie van tijd.

X. — STEMMING DER AMENDEMENTEN.

De heren Demoitelle en Sainte hebben een amendement neergelegd op artikel 24, 1°, strekkende tot verhoging van het voorziene krediet met 100 miljoen frank.

Het werd verworpen met 11 stemmen tegen 8.

Hun amendement op artikel 24, 2°, strekkende tot verhoging van dit krediet met 600 miljoen frank onderging hetzelfde lot.

Ook hun amendement op artikel 24, 3°, waarbij dit krediet verhoogd werd met 125 miljoen frank werd met zelfde aantal stemmen verworpen.

XI. — AANNEMING VAN DE BEGROTING.

De begroting werd door uwe Commissie aangenomen met 11 stemmen tegen 8.

Het verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

F. HERMANS.

De Voorzitter,

M. PHILIPPART.

tion; selon toute vraisemblance, les paiements auront lieu dans quelques jours.

En ce qui concerne les autres communes intéressées, soit une vingtaine environ, les subventions ont également été fixées à un montant global de 2.393.400, le total du crédit à répartir étant de 18 millions de francs.

6) Nominations de bourgmestres.

Un membre insiste pour que les nominations de bourgmestres aient lieu avec moins de retard.

M. le Ministre répond que plus de 1.500 nominations ont déjà été faites sur un total de 2.669, et que ni en 1938 ni en 1946 autant de bourgmestres avaient été nommés dans le même laps de temps.

Chaque dossier doit être examiné avec soin. Ce n'est qu'une question de temps.

X. — VOTES SUR LES AMENDEMENTS.

A l'article 24-1°, MM. Demoitelle et Sainte ont présenté un amendement tendant à augmenter le crédit prévu de 100 millions de francs.

Cet amendement est rejeté par 11 voix contre 8.

Leur amendement à l'article 24-2° tendant à augmenter ce crédit de 600 millions subit le même sort.

Leur amendement à l'article 24-3°, tendant à augmenter le crédit de 125 millions de francs, est rejeté par un vote identique.

XI. — ADOPTION DU BUDGET.

Votre Commission a adopté le budget par 11 voix contre 8.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

F. HERMANS.

Le Président,

M. PHILIPPART.